

Commissie van Advies Volledige Schadevergoeding (CAVS)

2017/101 van 10 oktober 2017

CAVS: voorzitter: Prof. mr. S.D. Lindenbergh; leden: Mr. J.P. de Jong en Dhr. H.J. Kleian

Kosten aanschaf alcoholhoudende dranken vergoeden?

Verzoeker heeft als gevolg van PTSS een alcoholverslaving gekregen en stelt dat deze extra kosten voor vergoeding in aanmerking zouden moeten komen. Dubbele redelijkheidstoets. Het nuttigen van (extra) alcoholhoudende dranken was niet medisch geïndiceerd, en dit nuttigen droeg naar moet worden aangenomen niet bij aan de gezondheid van verzoeker, doch integendeel daarvoor schadelijk was. Derhalve acht de Commissie het maken van de kosten daartoe niet redelijk in bovengenoemde zin, zodat deze kosten naar het oordeel van de Commissie naar civiel recht niet voor vergoeding in aanmerking komen.

Advies

Inzake het geschil tussen de Minister van Defensie en de heer B., vertegenwoordigd door mr. V. Dolderman

Het geschil betreft de vergoeding van de (extra) kosten van alcoholhoudende dranken.

Grondslag voor behandeling door CAVS

Bij besluit van de Minister van Defensie van 27 november 2015, nr BS2015021472, is per 1 september 2015 ingesteld de commissie van advies volledige schadevergoeding (CAVS), hierna te noemen de Commissie. Op grond van artikel 3 van voornoemd besluit brengt de Commissie op verzoek van de Minister advies uit over de aan de schadeberekening ten grondslag liggende uitgangspunten, indien de belanghebbende als bedoeld in artikel 1 van de uitvoeringsregeling volledige schadevergoeding en de Minister hieromtrent geen overeenstemming hebben bereikt. In casu is er sprake van een dergelijk geval. Het verzoek is ingediend door mr. Dolderman, namens belanghebbende, en de HDP heeft te kennen gegeven dat het geschil als verwoord door belanghebbende inderdaad aan de orde is.

Beschouwing

1. Inleiding

De Commissie heeft op 5 september 2017 documenten ontvangen van belanghebbende. Deze documenten zijn ook toegezonden aan DCJDV, zijnde de behandelaar namens het ministerie van defensie. Van die zijde is op 28 september 2017 een reactie ontvangen. Vervolgens heeft de Commissie op 29 september, 3 oktober en 4 oktober 2017 reacties ontvangen van de zijde van belanghebbende, en op 2 en 6 oktober 2017 van DCJDV. Verder zijn geen documenten overgelegd.

2. Relevante feiten

Belanghebbende werd in 2009 en 2011 uitgezonden naar Afghanistan. Als gevolg van deze uitzendingen werd in 2012 vastgesteld dat belanghebbende door deze uitzendingen leed aan PTSS alsmede alcoholabuses.

In 2015 werd belanghebbende blijvend dienstongeschikt bevonden en werd hem ontslag op grond van medische ongeschiktheid verleend.

Namens belanghebbende heeft mr. Dolderman gesteld dat er blijkens het rapport van het Militair Geneeskundig Onderzoek Pensioenkeuring (MGO) van 17 april 2014 is vastgesteld dat er een causaal verband is tussen de PTSS en de alcoholabuses. Uit het besluit tot ontslag van 8 april 2015 blijkt volgens belanghebbende dat verband met de uitoefening van de militaire dienst wordt aanvaard ten aanzien van de aandoeningen PTSS en alcoholabuses. Zulks wordt door DCJDV niet weersproken, zodat de Commissie ervan uit gaat dat hieromtrent geen geschil bestaat tussen partijen.

3. Standpunt Commissie

Ten aanzien van de vraag of de door belanghebbende geclaimde schade wegens de gemaakte kosten voor (extra) gebruik van alcoholhoudende dranken voor rekening dient te komen van Defensie overweegt de Commissie het volgende.

Naar maatstaven van het civielrechtelijke schadevergoedingsrecht komen kosten waarvan een benadeelde stelt dat hij ze maakt in verband met het door hem opgelopen letsel op grond van art. 6:96 BW voor vergoeding in aanmerking als is voldaan aan de zogenaamde dubbele redelijkheidstoets: zowel het maken van de kosten als hun omvang moet, gezien naar het moment van het maken van die kosten, redelijk zijn. Zie voor in verband met letsel te maken kosten onder meer HR 2 november 1962, NJ 1963/61 (De Jonge Venezo).

Nu het nuttigen van (extra) alcoholhoudende dranken niet medisch was geïndiceerd, en naar moet worden aangenomen niet bijdroeg aan de gezondheid van verzoeker, doch integendeel daarvoor schadelijk was, acht de Commissie het maken van de kosten daartoe niet redelijk in bovengenoemde zin, zodat deze kosten naar het oordeel van de Commissie naar civiel recht niet voor vergoeding in aanmerking komen. Daarom adviseert de Commissie de kosten onder de regeling niet te vergoeden.

De kosten zoals gevorderd kunnen dus wel worden gezien als vermogensschade in de zin van art. 6:95 en 6:96 BW, maar komen slechts binnen de grenzen van de door art. 6:96 BW genoemde redelijkheid voor vergoeding in aanmerking. Nu naar het oordeel van de Commissie de door belanghebbende opgevoerde kosten (anders dan in het door mr. Dolderman genoemde Wrongful birth-arrest (HR 21 februari 1997, NJ 1999/145), waarin de redelijkheid van het maken van kosten – uiteraard – niet in geschil was) die grenzen niet passeren, komt de nadere redelijkheidstoets in de zin van art. 6:98 BW niet meer aan de orde. De door mr. Dolderman genoemde uitspraak van de Rechtbank Amsterdam van 16 oktober 2015 betreft een volstrekt ander type geval, zodat die hier geen nadere bespreking behoeft.

Bij het voorgaande verdient opmerking dat, zoals door Defensie is erkend, kosten ter bestrijding van de verslaving binnen redelijke grenzen voor vergoeding in aanmerking komen.

Mr. Dolderman heeft daarnaast een beroep gedaan op het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Daarbij heeft hij verwezen naar de zaak Zweerman, waarbij volgens mr. Dolderman een vergoeding voor de aanschaf van cannabis zou zijn verleend, maar deze vergoeding zou volgens mr. Dolderman zijn ‘weggeschreven onder algemene kosten o.i.d.’. Van de zijde van

Defensie is door DCJDV is aangevoerd dat kosten van drugs nooit worden vergoed door Defensie, dus ook niet in de door mr. Dolderman genoemde zaak.

De Commissie merkt op dat het in deze zaak gaat om alcohol en niet om drugs, maar heeft daarenboven geen onderbouwing van de stelling van mr. Dolderman aangetroffen. De Commissie is derhalve van oordeel dat een beroep op het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel faalt.

Van de zijde van de HDP zijn bij haar reactie van 28 september een drietal punten genoemd waarover het advies van de Commissie wordt verzocht. Gelet op het bovenstaande acht de Commissie deze verzoeken reeds voldoende te zijn beantwoord.

3. ADVIES

De Commissie adviseert om het verzoek tot vergoeding van de aanschaf van (extra) alcohol af te wijzen.